

บทที่ 3

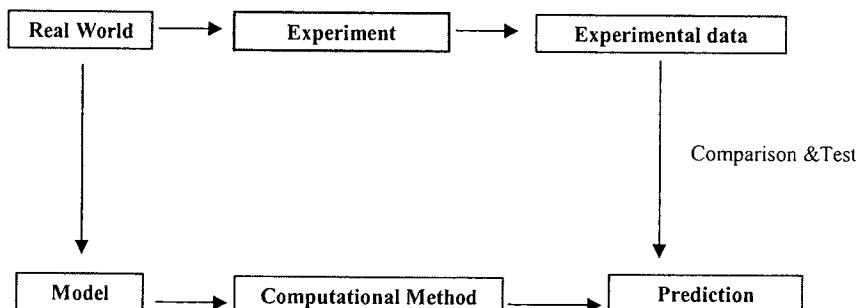
วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาทางคอมพิวเตอร์

1. เตรียมอุปกรณ์ เครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำหรับทางเคมีคอมพิวเตอร์ เช่น Guassian 2003, HyperChem และ Origin เป็นต้น
2. สร้าง input file ของสารต่างๆ ในระบบการคุณชับ ไอออนทองแดงที่สามารถถลายน้ำได้ บนโครงสร้างของสารที่พบในเปลือกมังคุด คือ α -mangostin, β -mangostin และ γ -mangostin
3. ทำการศึกษาเพื่อเลือกวิธีการคำนวณทางเคมีคอมพิวเตอร์ ที่ระดับการคำนวณต่างๆ
4. ทำการคำนวณ โครงสร้างของระบบที่ศึกษาที่มีระดับพลังงานสุดยอดที่สุด
5. วิเคราะห์ข้อมูล และคุณสมบัติต่างๆ ทางเคมีเพื่อถูกว่าจะเป็นของโครงสร้างชับ ไอออนทองแดงบนโครงสร้างของสารจากเปลือกมังคุด กลุ่ม mangostin

วิเคราะห์และเปรียบเทียบผล

การวิเคราะห์ข้อมูล และคุณสมบัติต่างๆ ของโครงสร้างที่ได้จากการคำนวณจะถูกนำมาวิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ในการเกิดการคุณชับระหว่างโครงสร้างของตัวคุณชับ (mangostin) และตัวถูกคุณชับ (ทองแดงรูปแบบชนิดต่างๆ) โดยพิจารณาความยาวพันธะ และมุม ที่เปลี่ยนแปลงไปร่วมกับการพิจารณาพลังงาน การคำนวณพลังงานของระบบทำได้โดยใช้สมการ

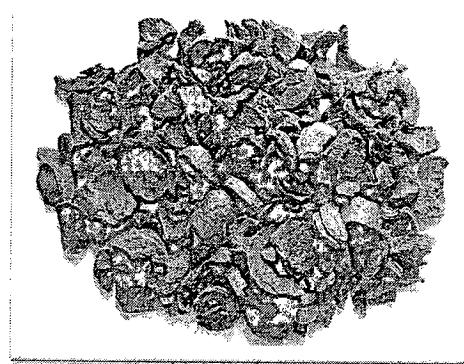
$$\text{พลังงานของระบบ} = \text{พลังงานของผลิตภัณฑ์} - \text{พลังงานของสารตั้งต้น}$$

และวิเคราะห์ผลที่ได้จากการคำนวณ (ค่าพลังงานการดูดซับ) เพื่อตรวจสอบความน่าจะเป็นไปได้ของความสามารถของการดูดซับ ไอออนทองแดงด้วยสารแมงโถสติน หรือการทำนายผลว่าเราควรจะทำการศึกษาในทางการปฏิบัติหรือไม่ หรือว่ามีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นหรือไม่

ตอนที่ 2 การสกัดสาร และการแยกสารสกัด α -mangostin, β -mangostin และ γ -mangostin

1. การเตรียมพืชตัวอย่าง

- นำเปลือกมังคุดสดเก็บจาก ลำเกียงป้าพะยอม จังหวัดพัทลุง มาหั่นให้เป็นชิ้นเล็กๆ ผึ่งลมไว้จนแห้งพอสมควร หลังจากนั้นนำไปอบที่อุณหภูมิ 60°C จนน้ำหนักคงที่

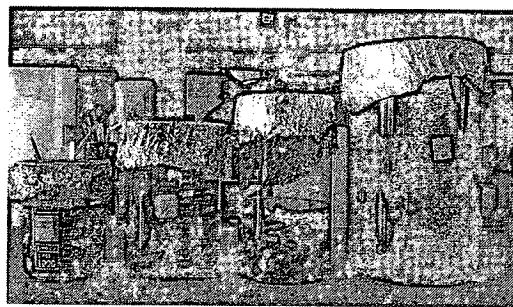

ภาพที่ 2 แสดงลักษณะเปลือกมังคุดชิ้นเล็กๆ ก่อนนำไปบด

- นำเปลือกมังคุดที่แห้งแล้วมาบดให้ละเอียด เก็บไว้เพื่อสกัดสารต่อไป

2. การสกัดสาร

- นำเปลือกมังคุดที่บดละเอียดจากข้อ 1 น้ำหนัก 1 กิโลกรัม มาสกัดด้วยเมทานอล ด้วยวิธี maceration แข็งไว้ 3 วัน เขย่าสารละลายเป็นครั้งคราว กรองสารละลายด้วยกระดาษกรอง

ภาพที่ 3 แสดงการสกัดสารแบบ maceration

- แข็งด้วยเมทานอลซ้ำอีก 1 ครั้ง นำสารละลายที่ได้รวมกับสารละลายที่แข็งครั้งแรก

- ระเหยตัวทำละลายเมทานอลออกจากสารสกัดด้วยวิธีระเหยแบบลดความดันใช้เครื่อง rotary evaporator จะได้สารสกัดขยายเมทานอลของเปลือกมังคุด

ภาพที่ 4 การระเหยตัวทำละลายด้วยเครื่อง rotary evaporator

ภาพที่ 5 สารสกัดขยายเมทานอลของเปลือกมังคุด

- เก็บสารสกัดขยายไว้ในถุงยีนส์ก่อนการทดลองในขั้นต่อไป
3. การแยกสารสกัดขยายให้เป็นส่วนย่อย
 - ชั่งสารสกัดขยายเมทานอลมา 10 กรัม ผสมกับซิลิกาเจลแล้วนำมานำเสนอสารสกัดขยาย
 - ผสมกับซิลิกาเจลเป็นผง

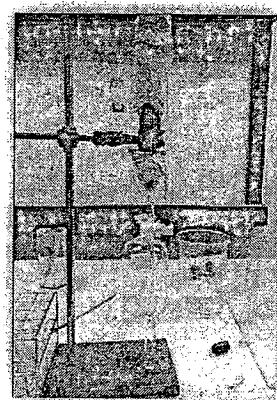
- บรรจุชิลิกาเจลลงในคอลัมน์แบบรวดเร็ว (quick column chromatography) บรรจุสารสกัดหมายที่ผสมกับชิลิกาเจลลงไปบนส่วนบนสุดของชิลิกาเจลในคอลัมน์
- ฉะด้วยตัวทำละลายจากข้าวต้า่งปีสูง เริ่มจาก 100% ไดคลอโรเมเทน เพิ่มข้าวตัวเมทาโนอลครั้งละ 5 เปอร์เซ็นต์ จนถึง 100% เมทานอล โดยตัวทำละลายแต่ละความเข้มข้นใช้ปริมาตร 300 มิลลิลิตร

ภาพที่ 6 การแยกสารสกัดหมาย ด้วยคอลัมน์แบบรวดเร็ว

- เก็บสารละลายที่ได้จากคอลัมน์แยกเป็นส่วนๆ ตามความเข้มข้นของตัวทำละลายที่ใช้จะได้สารทั้งหมด 21 ส่วน
 - นำสารละลายที่ได้ทั้ง 21 ส่วนไปประเทยตัวทำละลายออกด้วยเครื่อง rotary evaporator จะได้สารสกัดย่อย 21 ส่วน
4. การแยกส่วนย่อยให้ได้เมงโกลสตินบริสุทธิ์
- นำส่วนย่อยแต่ละส่วนมาตรวจสอบด้วยโคมไฟแบบแผ่นบาง (Thin Layer Chromatography, TLC) นำส่วนที่มีลักษณะโคมไฟแกรนเมื่อนกันมารวมกัน จะได้ส่วนย่อยหลังจากที่รวมแล้วเป็น 7 ส่วน (ส่วนย่อย 1-ส่วนย่อย 7)
 - นำส่วนย่อยแต่ละส่วนมาตรวจสอบด้วยโคมไฟแบบแผ่นบางโดยเปรียบเทียบกับสารมาตรฐานเมงโกลสติน ใช้เฟสเคลื่อนที่ 2% เมทานอลในไดคลอโรเมเทน พบร่วมกับ β -mangostin, α -mangostin และ γ -mangostin เป็นองค์ประกอบอยู่ในส่วนย่อยที่ 2, 3 และ 5 ตามลำดับ
 - นำส่วนย่อย 2 มาแยก β -mangostin โดยวิธีคอลัมน์แบบธรรมชาติ ดังนี้

- นำชิลิกาเจลมาผสานกับตัวทำละลาย 2% เมทานอล เทลงในคอลัมน์แก้ว แก้วขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 เซนติเมตร สูง 20 เซนติเมตร จนได้ความสูงของชิลิกาเจลประมาณครึ่งคอลัมน์ ไขสารละลายให้อยู่ร่องด้านบนเสมอ กับชิลิกาเจล
- นำส่วนย่อย 2 มาลากายด้วย 2% เมทานอลปริมาตรเล็กน้อยพอที่จะละลายสารได้ทั้งหมด หยดสารละลายลงไปบนผิวน้ำของชิลิกาเจล (ระวังอย่าให้กระทบกระเทือนผิวน้ำชิลิกาเจล) ไขสารสกัดลงไปให้คุณชั้บอยู่กับชิลิกาเจล ค่อยๆ เดินตัวทำละลาย 2% เมทานอลลงในคอลัมน์ช้าๆ เปิดก๊อกคอลัมน์ให้ตัวทำละลายไหลลงในภาชนะรองรับชะคอลัมน์ด้วยตัวทำละลายเดิมไปเรื่อยๆ รับสารละลายที่ออกจากคอลัมน์ครึ่งละ 40 มิลลิลิตร รองรับสารละลายออกจากคอลัมน์ได้ทั้งหมด 50 ส่วน ตรวจสอบสารสารแต่ละส่วนด้วย โคมามโทกราฟีแผ่นบางเบรียบเทียบกับ β -mangostin มาตรฐาน เพื่อหาส่วนย่อยที่มี β -mangostin บริสุทธิ์ นำส่วนที่มี β -mangostin มาแยกด้วยโคมามโทกราฟีแผ่นหนา จะได้ β -mangostin บริสุทธิ์
- นำส่วนย่อย 3 มาแยกเพื่อให้ได้สาร α -mangostin ที่บริสุทธิ์โดยใช้วิธีคอลัมน์โคมามโท-กราฟีแบบธรรมชาติ ใช้เฟสเคลื่อนที่และเฟสอยู่กับที่ เมื่ອอนกับการแยกในส่วนย่อย 2 ได้ส่วนย่อยทั้งหมด 48 ส่วน รวมส่วนที่มีลักษณะโคมามโทแกรนเหมือนกันเข้าด้วยกันจะได้ทั้งหมด 11 ส่วน คือส่วน 3.1-3.11 เมื่อวางสารในแต่ละส่วนทึ้งไว้จะมีส่วนที่ 3.6 และ 3.7 ตกหลักได้เป็นของแข็งสีเหลือง เมื่อนำมาตรวจสอบ TLC เบรียบเทียบกับ α -mangostin มาตรฐานพบว่าเป็น α -mangostin
- นำส่วนย่อย 5 มาแยกเพื่อให้ได้ γ -mangostin บริสุทธิ์โดยใช้วิธีคอลัมน์โคมามโทกราฟีแบบธรรมชาติ ใช้เฟสเคลื่อนที่คือ 5% เมทานอลในไกคลอริมีเทน และเฟสอยู่กับที่คือชิลิกาเจล ได้ส่วนย่อยทั้งหมด 56 ส่วน รวมส่วนที่มีลักษณะโคมามโทแกรนเหมือนกันเข้าด้วยกันจะได้ทั้งหมด 9 ส่วน คือส่วน 5.1-5.9 นำส่วน เมื่อนำมาตรวจสอบ TLC เบรียบเทียบกับ γ -mangostin มาตรฐาน เพื่อหาส่วนย่อยที่มี χ -mangostin บริสุทธิ์ นำส่วนที่มี γ -mangostin มาแยกด้วยโคมามโทกราฟีแผ่นหนา จะได้ γ -mangostin บริสุทธิ์

ภาพที่ 7 แสดงการแยกสารด้วยวิธีคลัมน์ธรรมชาติ

5. การยืนยันโครงสร้างของสารบริสุทธิ์

วิเคราะห์โครงสร้างเพื่อยืนยันชนิดของสารแมงโกลสตินด้วยเทคนิค TLC โดยการนำสารสกัดที่ได้ไปตรวจเชิงบนแผ่น TLC เดียวกันกับแมงโกลสตินมาตรฐาน ถ้าสารสกัดมีลักษณะโคลมาโทแกรมเหมือนกับสารมาตรฐานแมงโกลสติน แสดงว่าเป็นสารเดียวกัน

ตอนที่ 3 ศึกษาประสิทธิภาพการดูดซับไฮอนทองแครงในน้ำเสียสังเคราะห์ ด้วยเปลือกมังคุด

1. การเตรียมวัสดุดูดซับ

การเตรียมเปลือกมังคุด

1.1 นำเปลือกมังคุดมาถ้างให้สะอาด และทำให้เป็นชิ้นเล็กๆ แล้วนำไปตากแดด ประมาณ 1 สัปดาห์

1.2 ทำการร่อนคายตะแกรงร่อนขนาด 80 เมช แล้วนำเก็บในถุงดูดความชื้น เพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

2. การวิเคราะห์ค่าการดูดซับไฮโอดีน

โดยทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีมาตรฐาน ASTMD 4907-94 ทำการวิเคราะห์ค่าการดูดซับไฮโอดีนของวัสดุดูดซับ

3. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดูดซับ

ศึกษาปริมาณของวัสดุดูดซับ

- เติมสารละลายนองแครง ที่มีความเข้มข้น 5 มิลลิกรัมต่อลิตร ลงในขวดรูปทรงพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร ปริมาตร 100 มิลลิลิตร

- เติมวัสดุดูดซับ ปริมาณ 0.50, 1.00, 1.50, 2.00, 2.50 และ 3.00 กรัม ลงในขวดแต่ละใบ เช่นเดียวกันเวลา 5 นาที และตั้งทิ้งไว้เป็นเวลา 120 นาที

- กรองวัสดุดูดซับทั้งสามชนิด ด้วยกระดาษเบอร์ 42

- วิเคราะห์หาปริมาณไออกอนทองแดง ที่เหลือหลังการดูดซับ ด้วยเครื่องอะตอมมิกแอบซอร์พชันสเปกโตร-มิเตอร์

ศึกษาปัจจัยเวลาของ การดูดซับ

- เติมสารละลายน้ำ ที่มีความเข้มข้น 5 ppm ลงในขวดแต่ละใบ ทำการเช่นเดียวกันเวลา 5 นาที

- ตั้งทิ้งไว้เป็นเวลา 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 110 และ 120 นาที
- กรองวัสดุดูดซับทั้งสามชนิด ด้วยกระดาษกรองเบอร์ 42

- วิเคราะห์หาปริมาณไออกอนทองแดงที่เหลือหลังการดูดซับ ด้วยเครื่องอะตอมมิกแอบซอร์พชันสเปกโตรมิเตอร์

4. ศึกษาอิโซโทเปอร์มของ การดูดซับ ไออกอนทองแดง ในน้ำเสียสังเคราะห์

- เติมสารละลายน้ำ ที่มีความเข้มข้น 5, 7, 10, 20, 30, 40, 50, 60 และ 70 มิลลิกรัม ต่อลิตร ลงในขวดรูปทรงพู่กัน 250 มิลลิลิตร ปริมาตร 100 มิลลิลิตร

- ใส่ปริมาณที่เหมาะสมของวัสดุดูดซับ (จากผลการทดลองปริมาณที่เหมาะสม) ลงในขวดแต่ละใบ เช่นเดียวกันเวลา 5 นาที

- ตั้งทิ้งไว้ที่เวลาที่เหมาะสม (จากผลการทดลองเวลาที่เหมาะสม) ในการดูดซับ ไออกอนทองแดง ในน้ำเสียสังเคราะห์

- กรองวัสดุดูดซับ ด้วยกระดาษกรองเบอร์ 42

- นำสารละลายน้ำ ไปวิเคราะห์ปริมาณ ไออกอนทองแดง ที่เหลือหลังการดูดซับ ด้วยเครื่องอะตอมมิกแอบซอร์พชัน สเปกโตรมิเตอร์

- นำผลที่ได้ไปคำนวณหา อิโซโทเปอร์ม การดูดซับแบบแบ่งเมียร์ และฟรุนดลิช